

[Anders Andersen.]

spørge: hvad har regeringen at stille op over for de vanskeligheder, som dansk landbrug står over for?

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Jeg kan jo hverken komme igennem det halve eller det hele af det, jeg skulle have sagt nu. Lad mig bruge mine to sidste minutter til at sige til den højtærede statsminister, der har talt og spurgt om efterspørgselspresset og den politik, der er ført — og den højtærede minister spurgte, om jeg troede, at dette efterspørgselspres ville falde, hvis oppositionens skattepolitik blev gennemført — at jeg tror i hvert fald ikke, at efterspørgslen ville stige nævneværdigt.

Hvad angår den samfundsøkonomiske vurdering, erklærer jeg mig for den opfattelse, at det er helt nødvendigt at forme vor skattepolitik således, at den betyder langt bedre vilkår for opsparingen, for den private opsparing, end tilfældet er i dag. Jeg er helt overbevist om, at hele den fremtidige udvikling inden for erhvervslivet vil kræve det. De 20-30 mill. kr., staten må give afkald på i provenu, hver gang den private opsparing øges med f. eks. 100 mill. kr., finder jeg er givet godt ud.

Det er min opfattelse, at oppositionen med sine skatteforslag, således som de foreligger, har givet tilbud, så at den store del af den danske befolkning og hermed også de mange lønmodtagere for alvor kan opnå en betydelig fordel ved at være deltagere i opsparingen. For det er nu engang sådan, at opsparingsbetingelser og forbrug er sider af den samme sag. Jeg tror, jeg tør sige det sådan, at vi i venstre netop sigter imod, at det, om jeg så må sige, ikke er over staten, det skal ikke være over stigende skatter, opsparingen skal finde sted, det skal tværtom være over faldende skatter. Det skal være de private borgere, der i betydelig grad skal

øge deres opsparing, og den strid, der kan opstå herom, tror jeg jeg tør sige, den tager vi fra vor side meget gerne. Jeg gentager, at jeg er helt overbevist om, at den stigende konkurrence vil kræve større og større investeringer. Hver gang der skal skabes en ny arbejdsplads, skal der på forhånd være sparet meget store beløb sammen.

Derfor skal jeg slutte med at sige, at hvis, som man siger, gode tider skal gøres bedre — det er jo noget, alle vil — så må vejen først og fremmest være den, at det skal kunne betale sig at tage arbejde og at spare op. Når først denne erkendelse for alvor trænger igennem, vil meget komme til at se anderledes ud, og jeg mener, at det er netop det, der understreger rigtigheden af oppositionens fælles politik på dette afgørende område.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Niels Andersen påstod om vort skatteforslag, at vi begunstigede de bedst stillede i samfundet og ikke de store grupper af befolkningen. Jeg vil hertil sige, at en beregning, som skattedepartementet har lavet over vort forslag, viser, at af skattelettelsen på 600 mill. kr. på indkomst- og formueskatten falder de 495 mill. kr. på indtægter under 20 000 kr.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen nævner en familie med 2 børn og en indtægt på 12 000 kr. og siger, at den har ingen opsparingsevne. Den får efter vort forslag en skattelettelse på 442 kr. Denne skattelettelse på 442 kr. vil den så være i stand til at spare op og derfor kunne få en ekstra skattelettelse. Hvis man siger, at det kan den ikke, hvorfor giver man den så ikke en skattelettelse? Hvis man mener, den har, hvad den skal bruge, og det må regeringen mene, da den ikke vil give skattelettelse, er der altså mulighed for, at den kan spare skattelettelsen op.